

Dosarul nr. 3ra-574/17

Instanța de fond: Judecătoria Râșcani mun. Chișinău – G. Mîțu

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Ciugureanu, A. Minciuna, L.Popova

ÎNCHEIERE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Ivesoldo” Societate cu Răspundere Limitată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea cu Capital Străin „Ivesoldo” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Energie” Societate cu Răspundere Limitată și Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni cu privire la anularea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017,

C O N S T A T Ă :

La 23 aprilie 2015 ÎCS „Ivesoldo” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Gas Natural Fenosa Energie” SRL și ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la anularea actului nr. C 029203 din 23 februarie 2015 și facturii pentru consum de energie neevidențiată din 03 martie 2015 nr. RH4298391 (f.d.2-3).

Prin cererea suplimentară din 16 februarie 2015 a solicitat anularea și a facturii nr. 310480 din 20 iunie 2015 în sumă de 38 730,72 lei (f.d.46)

În sprijinul acțiunii reclamantul a indicat că la solicitarea consumatorului locul de consum NLC nr.2250452 a fost desigilat în legătură cu îndeplinirea avizului de racolare privind majorarea puterii. Restabilirea puterii și sigilarea echipamentului de măsurare s-a efectuat la data de 02 martie 2015. În perioada indicată facturarea energiei electrice se efectua în baza indicațiilor echipamentului de măsurare desigilat. La data de 23 februarie 2015 ÎCS „Gas Natural Fenosa Energie” SRL a efectuat verificarea locului de consum NLC nr. 2250542 și a întocmit actul de control, indicând că consumatorul a încălcat

clauzele contractului nr. C 029203 prin majorarea puterii contractate, fiind schimbat echipamentul de măsurare (contorul și transformatoare de curent cu puterea mărită) fără acordul furnizorului. În urma acestui act furnizorul a efectuat recalcularea energiei electrice facturate, emițând factura SV 2250452289 în sumă de 40 672,80 lei pentru perioada de consum 10 august 2014 - 10 decembrie 2014 și factura nr.310480 din 20 iunie 2015 în sumă de 38 730,72 lei pentru perioada 10 decembrie 2014 - 02 martie 2015.

Reclamantul considera eronată concluzia furnizorului precum că el a mărit puterea contractată, fiindcă deși contorul era desigilat, continua să măsoare energia consumată și datele contorului indică contrariul, că puterea de consum a fost mai mică. Fiindcă cererea prealabilă adresată furnizorului a fost respinsă, a solicitat anularea actului de control și a facturilor de plată ca neîntemeiate.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 03 octombrie 2016 a fost respinsă ca nefondată cererea de chemare în judecată (f.d. 69, 71-73).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, ÎCS „Ivesoldo” SRL a declarat apel, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 03 octombrie 2016, cu emiterea unei hotărâri de admitere a acțiunii (f.d. 76, 83-85).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017 s-a respins apelul declarat de ÎCS „Ivesoldo” SRL, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 03 octombrie 2016 (f.d. 98, 99 -102).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut, că în urma verificării echipamentului de măsurare a consumului energiei, ce aparține ÎCS „Ivesoldo” SRL, s-a stabilit că energia electrică consumată este înregistrată de contorul nou, dar cu transformatoare de curent mai mari, astfel prin actul de control s-a constatat un consum de energie care nu era evidențiat corect și respectiv s-a efectuat recalcularea consumului de energie electrică neevidențiată pe întreaga perioadă de la data desigilării contorului 09 august 2014 și până la data sigilării lui 02 martie 2015 în conformitate cu pct.102 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, nr.393 din 15 decembrie 2010. Astfel, instanța de apel a concluzionat că atât actul de control cât și facturile emise sunt legale și lipsesc temeiuri de anulare.

La 03 aprilie 2017 ÎCS „Ivesoldo” SRL a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d. 104-106).

În motivarea cererii de recurs ÎCS „Ivesoldo” SRL a invocat că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material.

La 12 mai 2017 ÎCS „Gas Natural Fenosa Energie” SRL și ÎCS „Red Union Fenosa” SA a depus referință la cererea de recurs, solicitând declararea recursului ca inadmisibil (f.d.115)

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 25 ianuarie 2017, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 03 februarie 2017, confirmare despre recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsește (f.d.103).

În aceste circumstanțe recursul depus la data de 03 aprilie 2017 de către ÎCS „Ivesoldo” SRL se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către ÎCS „Ivesoldo” SRL este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că ÎCS „Ivesoldo” SRL indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut

duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către ÎCS „Ivesoldo” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎCS „Ivesoldo” SRL inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 433 lit. a), 440 alin.1 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către ÎCS „Ivesoldo” SRL împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017 în pricina civilă la acțiunea depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Ivesoldo” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Energie” Societate cu Răspundere Limitată și Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni cu privire la anularea actului administrativ, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas